

Pianospel: Allegro, Menuet-Trio-Menuet uit 'Wiener Sonate' in A - Mozart (1756-1791)

Bemoediging (gezongen): 'Wees hier aanwezig, woord ons gegeven' – VL 500:

Ondertussen kunt u thuis een kaars of waxinelichtje aansteken

Tom Löwenthal

Voorzang:

mf Wees hier aan-we-zig, woord ons ge-ge-ven.

Dat ik U ho-ren mag met hart en ziel.

Refrein; Allen:

f Wek uw kracht en kom ons be-vrij - den. *Fine*

'Voor de ark uit' – Psalm 132 – Karel Eykman

'Ik gun mijn ogen geen slaap en mijn wimpers geen sluimering voor ik een plaats vind voor de Heer, een woning voor de machtige van Jakob'.

Trek op, Heer, naar de plaats van uw rust, u en de ark van uw kracht.

Want de Heer heeft Sion verkozen en als woonplaats begeerd.

Dit is mijn rustplaats voor altijd, hier wil ik wonen.

'Ik ga niet slapen voor ik een eigen plek voor hem gevonden heb'.

Dat dacht Jakob, wist hij veel.

Hij, de landloper, door de woestijn aan het vluchten had geen idee hoe God met hem was.

Maar hij had die droom waarin hij van hem hoorde:

God hoeft voor zich geen vaste stek.

Hij wilde alleen meereizen met zijn dakloze zwerver om zo te laten voelen dat hij altijd bij hem was.

Voelbaar zijn God, de God voelbaar.

'Wij zullen niet rusten voor hij zich voorgoed gevestigd heeft'.

Zo dacht het joodse volk, wisten zij veel.

Zij, asielzoekers in de woestijn, ontsnapt uit Egypte hadden geen idee dat God al met hen was

in de ark die zij meedroegen, die kist met zijn woorden.

God hoeft voor zich geen vaste zitplaats.

Hij wilde alleen optrekken met zijn rondlolende mensen opdat ze begrepen waarom die kist draagstukken had.

Draagbaar hun God, de God draagbaar.

‘Het is eindelijk zover dat de Heer onder ons wonen wil!’.
 Dat zong David en iedereen zong mee.
 Jeruzalem Gods stad, de tempel zijn uitvalsbasis
 zo konden ze geloven dat God bij hen was.
 Zij droegen de ark naar binnen, die kist met zijn woorden
 zij dansten uitgelaten de benen uit hun lijf.
 Wees het dan waard, dat vrede van jouw stad uitgaat.
 Maak het dan zichtbaar dat je God van de vrede is.
 Zichtbaar de God, de God zichtbaar.

Lied: ‘Psalm van David’ – VL 344-345

Koor: Antoine Oomen

1. Ik zal in mijn huis... niet wo - nen
 ik zal op mijn bed... niet sla - pen
 ik zal mijn o - gen niet dicht - doen
 ik zal niet rus - ten, geen o - gen - blik,
 voor - dat... ik heb... ge - von - den: —
1. Koor; 2. Allen:
 een plek waar Hij wo - nen kan,
 een plaats om te rus - ten voor Hem die
 God is, de e - ni - ge wa - re. —

Koor:

2. Ik zal in mijn huis... niet wo - nen
 ik zal... mijn o - gen niet dicht - doen
 ik zal niet rus - ten, geen o - gen - blik,
 ik mag ver - smach - ten van dorst, —
 tot ik ge - von - den heb: —
1. Koor; 2. Allen:
 een plek waar de do - den le - ven,
 een plaats waar recht wordt ge - daan
 aan de ver - wor - pe - nen der aar - de. —

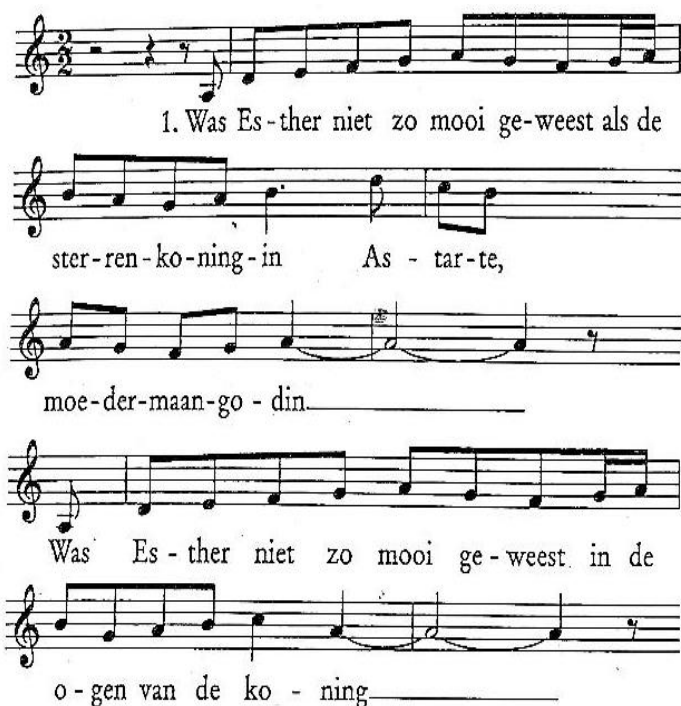
Schriftlezingen: Esther 4: 13-17 (NBV)

13. Toen liet Mordechai het volgende antwoord aan Ester geven: ‘Beeld je maar niet in dat jij, omdat je in het koninklijk paleis woont, als enige van alle Joden zult ontkomen. **14.** Als jij nu je mond niet opendoet, nu het moment daar is, komt er van een andere kant wel uitkomst en redding voor de Joden. Maar jij en je vaders familie komen dan om. Wie weet ben je juist koningin geworden met het oog op een tijd als deze.’ **15.** Toen liet Ester het volgende antwoord aan Mordechai geven: **16.** ‘Roep alle Joden die in Susa wonen bij elkaar en vast voor mij: eet niet en drink niet, overdag niet en ’s nachts niet, drie dagen lang. Ook ik zal op die manier vasten met mijn dienarens. En na die voorbereiding zal ik naar de koning gaan, al is dat tegen de wet. Moet ik omkomen, goed, dan zal ik omkomen.’ **17.** Mordechai ging weg en deed wat Ester hem had opgedragen.

Esther 7:1 – Esther 8:2 (NBV)

1. Zo waren de koning en Haman weer bij koningin Ester te gast. **2.** Ook op deze tweede dag zei de koning, terwijl de wijn geschonken werd, tegen Ester: ‘Wat wilt u vragen, koningin Ester? Het zal u gegeven worden. Wat is uw wens? Al was het de helft van mijn rijk, uw wens zal vervuld worden.’ **3.** Koningin Ester antwoordde: ‘Majesteit, als u mij goedgezind bent en als het de koning goeddunkt, schenk mij en ook mijn volk dan het leven; dat is wat ik wil vragen, dat is mijn wens. **4.** Want we zijn verkocht, mijn volk en ik, om gedood te worden en volledig te worden uitgeroeid. Als we waren verkocht als slaven en slavinnen, dan zou ik hebben gezwegen, want zo’n ramp zou de belangen van de koning niet schaden.’ **5.** ‘Wie is die man, waar is die man die zijn zinnen erop heeft gezet om zoiets te doen?’ vroeg koning Ahasveros aan koningin Ester. **6.** En Ester antwoordde: ‘Die meedogenloze vijand, dat is die ellendeling daar, Haman!’ Haman kromp ineen van angst voor de koning en de koningin. **7.** Woedend stond de koning van tafel op en ging de paleistuin in. Maar Haman bleef, om koningin Ester om zijn leven te smeken, want hij beseftte dat hij van de koning niets goeds te verwachten had. **8.** Toen de koning uit de paleistuin terugkwam in het vertrek waar de maaltijd werd gehouden, had Haman zich juist laten neervallen op de bank waarop Ester lag. ‘Ook nog de koningin aanranden in mijn aanwezigheid?!’ riep de koning uit. Nauwelijks had hij deze beschuldiging geuit of men bedekte Hamans gezicht. **9.** Charbona, een van de eunuchen die de koning dienden, zei: ‘Staat er bij Hamans eigen huis niet al een paal van vijftig el hoog, die Haman heeft neergezet voor Mordechai, dezelfde Mordechai die de koning ooit zo’n grote dienst heeft bewezen?’ ‘Hang hem daaraan,’ zei de koning. **10.** Zo werd Haman aan de paal gehangen die hij had laten klaarzetten voor Mordechai. Toen bedaarde de woede van de koning. **11.** Diezelfde dag nog schonk koning Ahasveros de bezittingen van Haman, de vijand van de Joden, aan koningin Ester. En Mordechai kreeg vrij toegang tot de koning, want Ester had verteld in welke relatie hij tot haar stond. **2.** De koning deed de zegelring af die hij Haman had afgenomen en gaf die aan Mordechai. En Ester gaf Mordechai het beheer over Hamans bezittingen.

Lied: ‘Lied van Esther’ – VL 368-369

1. Was Es-ther niet zo mooi ge-weest als de
ster-ren-ko-ning-in As - tar-te,
moe-der-maan-go - din.
Was Es - ther niet zo mooi ge - weest in de
o - gen van de ko - ning

het was met ons ge-daan ge - weest:—
wij had-den hier geen wo - ning—
wij vier-den nu geen feest.—
Wij wa-ren in één we-reld-nacht af-ge-slacht,
af-ge-slacht.

2. Was Esthers god een god geweest
die almachtig koning is,
bestierend licht en duisternis.

Was Esthers god een god geweest
die doden wekt ten leven
wij waren beter af geweest:
wij kenden vrees noch beven,
trotseerden mensen beest.

Nu zijn wij menig werelddag afgeslacht, afgeslacht.

3. Als Hij niet onze God zal zijn
die het woord gesproken heeft
dat alle doden overleeft.

Als Hij niet onze God zal zijn
die spreekt: Gij zult niet doden
zal voortaan alles mogelijk zijn:
wie van de andere goden
zal om het even zijn.

Wij zullen worden afgeslacht dag en nacht,
dag en nacht.

Overdenking

Lied: 'De lofzang Magnificat'

uit 'Deze nacht doe ons weten – Nieuw Kerstatorium' – VL 398-399

Solo: Mijn ziel maakt groot de Naam.
Mijn geest juicht voor God mijn bevrijding,
omdat Gij mij hebt gezien
in mijn diensthuis, in mijn vernedering.

Spreekstem: En van nu af
prijzen gelukkig mij alle geslachten.
Want wonderen, ontzagwekkend, deed Gij aan mij,
onweerstaanbaar. Gezegend uw Naam.

En uw ont - fer - ming,
van ge - slacht tot ge - slacht, —
komt o - ver al - len die U be - ken - nen.
Gij ver - za - melt uw kracht, —
heft uw ar - men om - hoog, —
breekt de plan - nen van de hoog - moe - di - gen,
haalt de ti - ran - nen neer van hun tro - nen,
tilt — de ver - ne - der - den op. —

Spreekstem: Hongerlijders zult Gij verzadigen,
rijken, leeg stuurt Gij ze heen.
Gij houdt overeind
Israël, uw mens,
Gij gedenkt uw ontferming:

Solo: de belofte aan onze voorouders,
 wat Gij toe hebt gezegd
 Abraham en Sara en hun kinderen
 tot op vandaag.

Aandacht voor de collecte

Gebeden

met als gebedsrefrein de twee laatste regels uit 'Op mijn levenslange reizen'
 – LB 812, geneuried en gezongen: '..... nooit meer zonder reisgenoot'.

Onze Vader

Onze Vader in de hemel
 laat uw naam geheiligd worden,
 laat uw koninkrijk komen en uw wil gedaan worden
 op aarde zoals in de hemel.
 Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
 Vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.
 En breng ons niet in beproeving,
 maar red ons uit de greep van het kwaad.
 Want aan u behoort het koningschap,
 de macht en de majesteit
 tot in eeuwigheid.
 Amen.

Lied: 'De wijze woorden en het groot vertoon (Deze wereld omgekeerd)' – LB 1001

al wat hoog staat aan-ge - schre-ven
zal Gods woord niet o-ver - le - ven;
Hij wiens kracht in on-ze zwak-heid woont
be-schaamt de o-gen van de ster-ken.

2. Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was, zal vader zijn;
mensen zullen andere mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.

3. Wie denken durft, dat deze droom het houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt –
die zal zijn ogen niet geloven.

Zegen (traditioneel Iers):

Dat de weg naar je toekomt,
dat de wind je steunt in de rug,
dat de zon je gezicht laat stralen,
dat de regen je akker vruchtbaar maakt,
dat God, tot op de dag dat we elkaar weer zien,
je draagt in de palm van zijn hand.

Piano en fluit: Air 'Tune your harps' uit Oratorium Esther – Händel (1685-1759)